

[Aase Olesen]

80, 2. samling, sp. 4476. Men der er en enkelt moderering, fordi jeg spurgte faktisk den-gang centrum-demokraternes ordfører, om de mon havde hørt om noget, der hed lex Erhard. Det kan jeg dårlig gøre i dag med selveste hr. partiformanden i ordførerstolen, så derfor ved jeg ikke, om jeg skulle benytte lejligheden til at spørge centrum-demokraterne, om der dog ikke er en anden mulighed for at opfylde deres programløfte end at ulejlige 10 ordførere med et forslag, som man ved på forhånd ikke har nogen jordisk chance for at gå igennem. Jeg var i mange år hundepolitisk ordfører for det radikale venstre og henstillede indtrængende til kristeligt folkeparti om nu at holde op med to gange om året at fremsætte det samme forslag, som aldrig nogen sinde kunne blive gennemført. Jeg ved ikke, om man som fikseringspolitisk ordfører kan spørge hr. Erhard Jakobsen, om det er muligt at lave en aftale om, at vi slår forslaget op på søjlen, og at vi så alle sammen går hen og kigger på det to gange om året, så har man opfyldt sit løfte, eller vi skal fortsætte med dette.

Flygaard (DR):

Det kan jo næppe komme som nogen overraskelse for centrum-demokraterne og hr. Erhard Jakobsen, at retsforbundet ikke kan støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Vi går derimod ind for, at man går den anden vej og gennemfører en forhøjelse. Vi mener, at det ville være ønskeligt, at man fik en højere kommunal grundskyld ude i primærkommunerne. Vi synes også, at det ville være rigtigt, hvis man fik fjernet den begrænsning, der er med hensyn til at opkræve amtskommunal grundskyld. Vi så faktisk gerne, at halvdelen af det provenu, man skulle bruge i amtskommunerne i dag, blev opkrævet på grundskyldsvilkår.

Så kom ordføreren for venstre, hr. Ivar Hansen, med en bemærkning om, at denne form for beskatning, som man jo burde afskaffe og for længst burde have afskaffet, vender den tunge ende nedad. Dertil vil jeg gerne sige, at det problem kan man jo da sådan set meget nemt få løst, hvis man fjernede fradragsretten. Så fik man jo vel stort set fjernet det problem, som hr. Ivar Hansen da med rette pegede på.

Hr. Ivar Hansen mente også, at jeg var tilhænger af det ud fra et ideologisk synspunkt, og det vil jeg gerne bekræfte, men det er sådan set kun den mindste del af min begrundelse for at gå ind for en kraftigere beskatning af jordværdierne.

Nu var hr. Ivar Hansen også så venlig at gå en lille smule tilbage i historien. Nu kan det måske være lidt tilfældigt, hvor langt man vil gå tilbage, men jeg synes, at hr. Ivar Hansen godt kunne gå tilbage til ministeriet Neergaard. Så ville han da nok omkring en række grundskyldsbetragtninger finde nogle andre synspunkter end dem, man hørte fra venstres ordfører i dag. Så skal jeg bare slutte med at sige, at de betragtninger, vi i dag hørte fra den socialdemokratiske ordfører, kan vi i hvert fald fuldt ud tilslutte os.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg må først sige, at jeg fægter med åben pande og uden dårlig samvittighed. Jeg har overvundet min dovenskab gennem nogen tid og har mødt så temmelig flittigt her i tinget. Den diskussion, jeg har hørt på i den anledning, får mig ikke til at sige, at dette forslag er spild af medlemmernes tid. Når man skal sammenligne, vil jeg nok mene, at dette forslag er fuldt så vigtigt som meget andet, der er blevet debatteret ved mange andre lejligheder. Derfor er jeg særdeles tilfreds med denne debat.

Jeg har endnu en række gode grunde. Vi står desværre i den situation, at vælgerne to valg efter hinanden har givet flertal i dette ting for partier, som ønsker at sætte beskatningen af fast ejendom i vejret. Så længe det flertal eksisterer, er der god grund til, at man hele tiden konfronterer bl.a. for at holde den anden front tilbage. Der trues jævnlige. Hver gang der tales om arbejdsfri indkomst, er det parcelhusene, man tænker på. Hver gang eller i hvert fald hver anden gang, man taler om spekulationsgevinst, er det parcelhusejerne, man tænker på. Derfor er der god grund til at holde fronten og blive ved med at konfrontere disse folk med de ulemper, der er knyttet til en grundbeskatning, og med den kendsgerning, at tanken om fuld grundskyld hører hjemme i et helt andet årti, på et tidspunkt, hvor alle problemer var lige de stik modsatte af dem, man i og for sig har nu.